

δασεν ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ καὶ εἶτα ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου, συνεπλήρωσε δὲ τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ, ἀναγορευθεὶς ἐν Λειψία διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας. Ἐπανελθὼν, ἐνεκρίθη τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1866 ὑπὸ τῆς θεολογικῆς σχολῆς ὡς ὑφηγητῆς τῆς συμβολικῆς καὶ τῇ 2 Ἰουνίου 1867 τῷ ἀνετέθη καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Τῇ 13 Ἰανουαρίου 1868 διωρίσθη ἕκτακτος καθηγητῆς τῆς θεολογίας, ἀναλαβὼν τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ τῆς συμβολικῆς. Καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν ἔτει 1911 θεσπισθέντος ὀρίου ἡλικίας, ἀπεχώρησε τῆς τακτικῆς ἑδρας καὶ ὠνομάσθη διὰ β. δ. τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1913 ἐπίτιμος καθηγητῆς, ὡς ἐλέγοντο τότε οἱ διὰ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ 1923 ὀνομασθέντες ὁμότιμοι. Ὁ Κυριακὸς ἐδίδαξε καὶ ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ ἀπὸ τοῦ 1870 ἐπὶ μίαν τεσσαράκονταετιάν καὶ διετέλεσεν ἐπανειλημμένως βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ. Ἀπέθανε τῇ 3 Φεβρουαρίου 1923.

10. **Νικόλαος Δαμαλᾶς** (ἕκτακτος 1868—1872, τακτικὸς 1872—1892)¹. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1842, ἐκ γονέων Χίων. Ἐσπούδασε θεολογίαν ἐν Ἀθήναις, ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἀνηγορεύθη τὸ 1863 διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἐρλάνγης, καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1868 διωρίσθη ἕκτακτος καὶ τῇ 1 Αὐγούστου 1872 τακτικὸς καθηγητῆς τῆς θεολογίας, διατελέσας τοιοῦτος μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐδίδαξεν εἰσαγωγὴν καὶ ἐρμηνείαν τῆς καινῆς διαθήκης. Διετέλεσε καὶ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ (1876). Ἀπέθανε τῇ 21 Ἰανουαρίου 1892.

11. **Νικηφόρος Καλογεῶς** (ἕκτακτος καὶ ἐπίτιμος 1868—1879, τακτικὸς 1879—1883 καὶ ἐπίτιμος 1883—1896)². Ἐγεννήθη ἐν Σπέτσαις τὸ 1835. Νεαρὸς μετέβη εἰς ἅγιον ὄρος, ὅπου ἐσπούδασεν εἰς τὴν ἀθωνιάδα σχολήν, μεθ' ἧς ἐνεγράφη φοιτητῆς τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου. Πρὶν ἢ περατώσῃ τὰς σπουδὰς του, ἐξήσκησεν ἐπὶ dietίαν τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ Καΐρου, μεθ' ἧς μετέβη εἰς Γερμανίαν διὰ σπουδὰς. Ἐπανελθὼν, πρεσβύτερος ὢν, ὠνομάσθη μετὰ τὴν νόμιμον πρὸ τῆς σχολῆς δοκιμασίαν, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1868, ὑφηγητῆς τῆς πατρολογίας. Τῇ 14 Αὐγούστου 1868 διωρίσθη ἕκτακτος καθηγητῆς, καὶ τῇ 18 Αὐγούστου 1873, διορισθεὶς ἀ' γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς συνόδου, ὠνομάσθη ἐπίτιμος καθηγητῆς τῇ 24 Μαΐου 1876, ἀποχωρήσας τῆς γραμματείας, διωρίσθη αὖθις ἕκτακτος καὶ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1879 τακτικὸς καθηγητῆς, διατελέσας

1866—1914, Ἀθῆναι 1915· ἐγγραφή ὑπὸ τοῦ διαδόχου του, τότε ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Παπαδοπούλου. Περιοδικὸν «Ἀνάπλασις» 15.2.1923. Πρὸς Δ. Σ. Μπαλάνου, «Ἀναστάσιος Διομήδης Κυριακὸς» (1843—1923). «Ἡμερολόγιον τῆς μεγάλης Ἑλλάδος», Ἀθῆναι 1924 σ. 229—238. «Μ. Ἐ. Ἐ.» 9,393.

¹ «Ἀπάνθισμα» σ. 51—54. «Μ. Ἐ. Ἐ.» 8,838.

² «Ἀπάνθισμα» σ. 55—60. «Μ. Ἐ. Ἐ.» 13,593.

